

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹⁴/₁₁ (F. sp. 1237).

Forespørgslen foretoges ²/₁₂ (F. sp. 1716)

Forespørgeren (*Peter Nielsen* (S)) beskæftigede sig i sin begrundelse for forespørgselen indledningsvis med de høje skatter, og han anmodede i denne forbindelse statsministeren om at afkræfte den forklaring, der fra visse sider var gjort gældende: at de øgede skatter skyldtes kildeskatten.

Samtidig med at skatterne var øget, måtte man erkende, at samfundet havde forsømt mange udgiftskrævende opgaver. Man måtte derfor hævde, at spørgsmålet om en rationalisering af al offentlig drift og deraf følgende billiggørelse måtte hæves op over det almindelige partikævl, således at regeringspartier og opposition tog deres fulde ansvar.

Der havde været arbejdet i mange år med dette problem, og nu havde statsministeren skitseret nye rammer for dette arbejde. Kunne statsministeren sige noget om indholdet?

Statsministeren havde intet imod at bekræfte, at skattens højde ikke var betinget af, hvilket opkrævningssystem man anvendte, men derimod af, hvor høje skatter folketinget besluttede sig for at opkræve, uanset opkrævningsformen.

Skattens højde skyldtes derimod ikke — som antydnet af *Peter Nielsen* — at man krævede flere skatter op, end man havde brug for. Spørgsmålet om skatternes højde var ikke først og fremmest et spørgsmål om statens udgifter. Det var et spørgsmål om skatternes indpasning i den almindelige økonomiske aktivitet.

Det var rigtigt, at den offentlige administration i årene efter krigen havde gennemgået en betydelig ekspansion. I øvrigt måtte det slås fast, at spørgsmålet om en rationalisering ikke blot var spørgsmålet om en billigere og hurtigere administration. Det var også spørgsmålet, om en administration kunne løse flere opgaver og løse de givne opgaver grundigere. En stor opgave lå i at få administrationen samordnet, at få opgaverne fordelt rigtigt både horisontalt mellem de enkelte ministerier og vertikalt mellem de centrale og lokale enheder.

Statsministeren omtalte det arbejde, der igennem de sidste snart 25 år havde været gjort med henblik på en forbedring og rationalisering af vort forvaltningsapparat. En af de ting, diskussionen havde samlet sig om, var spørgsmålet om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt fortsat at lade den daglige virksomhed, herunder også ansvaret for udarbejdelsen af forslag og indstillinger, hvile på et nævn eller råd, hvis medlemmer også havde andet arbejde. Modstykket ville være at lade dette arbejde indgå som et led i det normale departementale system, således at ansvaret hvilede på et medlem af regeringen, og således at dette regeringsmedlem havde en normal departemental enhed at trække på.